

Tuần Báo Vô Vi

Quy Hội Tình Người

17 tháng 10 năm 2010

Số 119

Thiền Viện Vô Vi Quy Hội Tình Người

105 Wrights Road,

Mareeba, QLD 4880, Australia

Tel/Fax: +61 (8) 9450 7416

Di động: 0422 091358

Email: quyhoitinhnguoi@gmail.com

Website: www.quyhoitinhnguoi.org

Tuần này:

- Mục Bé Tám
- Lời Vàng Tiếng Ngọc
- Sinh Hoạt Bạn Đạo
- Hướng Tâm
- Vườn Thơ Bạn Đạo
- Thi Ca của Đức Thầy

Tờ báo hàng tuần của Thiền Viện Quy Hội Tình Người dành riêng phục vụ cho bạn đạo Vô Vi thế giới

Mục Bé Tám

Copyright by Lương Sĩ Hằng-Vĩ Kiên. All rights reserved.

Thưa các bạn,

Mục Bé Tám, viết qua tâm KHÔNG, liên hệ với từ quang của Đại Bi, nó cũng là một liều thuốc trị tâm bệnh và giải tỏa uất khí của tim, gan và thận. Không nên cắt xén bất cứ giai đoạn nào, có Đạo Tâm thì sẽ hiểu chiều sâu của Mục Bé Tám. Ước mong các bạn thực hành đúng đắn, thì sẽ cảm thông chiều hướng phát triển của tâm linh.

Kính bái,
Bé Tám

Phần câu hỏi dành cho buổi sinh hoạt “Mục Bé Tám”:

- 1) Ở trên đời này những người chuyên môn lường gạt có giàu không ?
- 2) Đại Hội Vô Vi hằng năm có bắt buộc mọi người phải tham dự hay không ?
- 3) Tại sao Bé không khuyến khích mọi người để dành tiền, giúp người nghèo khổ, còn hơn tổ chức ăn no ngủ kỹ ?
- 4) Do đâu con người trở nên khùng điên ?
- 5) Bé nói con người bị công là công chỗ nào ?
- 6) Sự nhìn nhận là do đâu mà có ?
- 7) Bé gặp người tu môn phái khác, Bé có cảm thấy mệt mỏi không ?

© Quy Hội Tình Người. All rights reserved.

Ngày 8 tháng 03 năm 1992

1) Hỏi : Ở trên đời này những người chuyên môn lường gạt có giàu không ?

Đáp : Thưa, những người chuyên môn lường gạt thì được giàu có trong một thời gian ngắn khi đạt được, nhưng hậu quả là chính mình đã lường gạt mình mà không hay, phần hồn bị ô nhiễm vì sự thất tín của chính mình, làm cho người khác bị đau khổ, hướng trước khí châm chích khối óc của chính mình, biến thể của nó là sa đọa mà không hay. Vạn sự bất thành, tiếp tục mưu mô lường gạt càng ngày càng bị lún sâu, nợ nần chồng chất, dè bẹp tâm thức không bao giờ phát triển được, miệng nói đạo đức, tâm mưu mô lường gạt. Đó là sự hình phạt, chứ không phải giàu có, bần tiện và dè hèn, cuối cùng nhắm mắt chết rồi cũng thành con ma vất vương, mất tất cả vốn căn bản từ bi, hắc bạch không phân minh, sẽ bị ma dẫn đường, quỷ hành hạ cũng vì tham. Trong lúc sống có cơ hội tu, nhưng tâm không thức, vẫn bị đắm chìm trong giấc ngủ mê loạn của phần hồn, cho nên Bé thường nhắc những người xưng danh tu và thiếu tu là vậy.

Kệ :

Làm sao có được bản thân này
Phá hoại tâm can tạo đắm say
Than thở cùng ai khi được tỉnh
Tâm làm thân chịu khó cầu may.

3) Hỏi : Tại sao Bé không khuyến khích mọi người để dành tiền, giúp người nghèo khổ, còn hơn tổ chức ăn no ngủ kỹ ?

Đáp : Thưa, không phải quyền tổ chức của Bé, Bé được mời đến đó tham dự và chung vui, khai triển tâm thức nhận nhục, trong hành trình học hỏi. Bên ngoài xem vào tưởng lầm là Bé tổ chức, Bé không bao giờ có ý nghĩ tổ chức một việc gì hết, Bé chỉ chạy theo nguyên lý thành tựu của mỗi Đại Hội, còn sự giúp đỡ người nghèo cũng tùy theo sự phát tâm của mọi người đã và đang làm, tùy khả năng của chính họ, Bé không chủ trương gom góp tiền bạc của một ai cả, lợi dụng số tiền đóng góp của họ mà ăn nhậu vui chơi. Còn Đại Hội tâm linh xóa bỏ hận thù, hằng năm do sự phát tâm của bạn đạo hình thành, Bé lúc nào cũng cảm động và học hỏi, mọi người tham dự đều không tiếc tiền của, phát tâm rõ ràng và được dịp mở mang trí óc. Người dân Việt Nam không còn xa lạ với thể giới tâm linh lẫn vật chất, sẽ không còn sợ sệt và quê mùa như xưa. Nhiều người tiết kiệm phê phán đủ điều nhưng cuối cùng cũng bị lường gạt bởi chính mình. Số tiền không tham dự chẳng còn dư, tánh chất nghèo nàn và eo hẹp vẫn còn trở trở,

Ngày 9 tháng 03 năm 1992

2) Hỏi : Đại Hội Vô Vi hằng năm có bắt buộc mọi người phải tham dự hay không ?

Đáp : Thưa, Đại Hội là sự phát tâm thiêng liêng chung hợp hằng năm của mọi người, không có sự bắt buộc bởi một người nào cả, có tính chất thiêng liêng tự túc. Nơi nào tổ chức mời Bé, Bé cũng sẽ tham dự nếu Bé có phương tiện và sức khỏe đến đó. Bé rất thích được tương ngộ những bạn quý yêu đồng hành với Bé dẫn thân hành đạo và phổ đạo.

Ngày 10 tháng 03 năm 1992

4) Hỏi : Do đâu con người trở nên khùng điên ?

Đáp : Thưa, có kiếp trước mới có kiếp này. Kiếp trước có tu học, kiếp này được yên ổn một phần, nhưng cũng phải chịu sự nhồi quả của tình đời thì tâm linh mới được tiến triển cho kiếp sau, định luật tiến hóa có nhồi thì mới có tiến, không thể nói ai khùng điên cả tùy theo sự tiến hóa và hạnh đức của mọi hành giả tại mặt đất, mà phối kiểm hành động của chính mình, thì sẽ tự biết được sau khi nhắm mắt sẽ đi về đâu? Mỗi trình độ đều khác nhau, không bao giờ đồng nhứt, nếu hành giả không chịu chơn chính tu học và tự thức tâm, nói bậy làm càn là tâm loạn mà thôi, cuối cùng chính bản thân của hành giả phải tiến hóa theo định luật của tâm linh, nằm trong nguyên lý ồn ào hay là thanh tịnh mà thôi.

Kệ:

Sanh ra đi đứng nằm ngồi động
Khai triển tâm linh chuyển một vòng
Tu tiến hành trình tâm chuyển thức
Đạt thông tự hiểu chẳng vay công.

không dần thân thì không bao giờ học hỏi được, việc gì đang phát triển và sự hữu ích cho tâm linh, chỉ biết phê phán mà không bao giờ phát tâm đứng ra tổ chức được một cơ hội thiêng liêng xây dựng tình thương cho mọi người cộng hưởng cả. Kệ: Phê bình chỉ trích chẳng ra sao Bản chất thiêng liêng tự khóa rào Đau khổ loạn tâm sanh ý độc Siêu nhiên chẳng thức chẳng khai mầu.	
Ngày 11 tháng 03 năm 1992 5) Hỏi : Bé nói con người bị còng là còng chỗ nào ? Đáp : Thưa, cuộc sống ở thế gian đều là bị trói buộc lẫn nhau, có tâm mà quên sự phát triển của chính tâm, ý lại mê tín dị đoan, thì phi đều là trói buộc, còng lấy tâm thức không sao phát triển được. Chỉ có người chịu buông bỏ, không ôm giành từ việc nhỏ cho đến việc lớn trên đời này, thì mới tự cảm thấy tâm yên trí ổn, chẳng còn phiền não và làm điều sai quấy nữa, giải được cái còng thiếu trí tranh chấp, thì tâm linh mới được phát triển. Không nên ôm việc lớn mà bỏ việc nhỏ, mà tự làm xáo trộn nội khoa tâm lý của chính mình. Người tu tự xem việc lớn nhỏ cũng như nhau, thì thức bình đẳng mới được mở rộng, thực hành là chánh, như những người nội trợ trong gia đình đã và đang làm việc lớn hay nhỏ, tất cả việc mà thiên hạ cho là lớn cũng từ sự khởi đầu lật vật mà hình thành. Cho nên Bé nói sự công bằng của hai chiều đang phát triển như nhau. Sự thật tức chọn lý đều tròn trịa trong định luật trả vay, vay trả mà thôi. Còn về phần tự tu tự tiến thì mới cảm thức được sự thật của chính mình mà tiến thân. Kệ: Trong cõi trần ai một bể sâu Tâm làm thân chịu chẳng thương đau Đi đâu cũng có phần duyên phước Học khổ trần gian tự giải sầu.	Ngày 12 tháng 03 năm 1992 6) Hỏi : Sự nhìn nhận là do đâu mà có ? Đáp : Thưa, sự nhìn nhận là do tâm phát khởi mà có. Khi chúng ta nhìn nhận một sự việc trong tâm, thì chúng ta phải giữ lấy điều ấy mãi mãi, thì bộ óc mới được phát triển, tâm không thay đổi thì ý không chạy bậy, lúc nào cũng trung thành, tiến bộ và thức giác, trung tín với chính mình thì mới truy tầm ra chọn lý sống động, từ từ cảm thức được chọn lý vô sanh, mỗi mỗi sự tiến hóa do tâm mà ra. Nhìn cha phải biết thương cha đến vô cùng, nhìn mẹ phải biết thương mẹ đến vô cùng, thì tâm từ bi mới có cơ hội phát khởi, trong nguyên lý tự nhiên. Còn về đường đạo, thì nhìn nhận tình huynh đệ tỉ muội đậm đà và thanh nhã. Cho nên giữa bạn đồng hành hướng về sự tu học, lúc nào cũng nhớ nhung và không phản bội, thì mới nuôi dưỡng được chánh tâm tu học, vui được chung hội và bàn bạc, giải mở sự phiền não sai quấy cho nhau, đổi trao không ngừng nghỉ, đó là cơ hội tự lọc tâm thân. Kệ: Chu trình tiến hóa giúp thương nhau Học hỏi không ngừng ý đổi trao Tưởng nhớ hằng ngày không ghét bỏ Từ bi mở rộng trí thanh cao.
Ngày 13 tháng 03 năm 1992 7) Hỏi : Bé gặp người tu môn phái khác, Bé có cảm thấy mệt mỏi không ? Đáp : Thưa, Bé gặp người tu môn phái khác, Bé rất mừng được học hỏi thêm từ hành động một của người tu môn phái khác, nhưng tâm thức của đôi bên không có gì xa lạ cả, chỉ có chịu tu thiền là quan trọng, hai bên đồng hành tự thức, thì Bé thấy rất dễ hòa hợp, cùng hiểu một lúc, chỉ có tu tâm và tự tân trang một khối óc văn minh hướng về đạo pháp, tiến hóa thanh nhẹ mà thôi.	

Y Lý kì 11

Thầy: Nhiều cái khó khăn, nhiều cái nghịch cảnh thì mình phải đối phó bằng cách nào thì mình nhờ những kinh nghiệm của người lớn đưa cho mình, cái khóa để mình bước vô đường đời để tiến hóa, thấy chưa?

Cho nên, đừng có sợ sệt, luôn luôn mình phải làm việc và bắt buộc mình phải làm việc đúng giờ đúng khắc. Mình phải có tinh thần quản lý, sau này mình đi chỉ huy hay làm cái gì mình không có tinh thần, ở dưới hạ thuộc người ta đâu có nghe. Mình nói một là một, hai là hai không có làm cái chuyện lôi thôi, đúng giờ đúng khắc tập cho nó quen cái tánh đi, rồi sau này nó mới tiến hóa được, nó mới giỏi được. Chớ còn nói tôi làm chút có chừng, thấy không có việc gì làm tôi bỏ đi, cái đó cũng thiếu trách nhiệm. Khi người ta quy mình ở trong đó làm việc là ta có cặp mắt và có tinh thần để xem xét người khác, chớ không phải ngồi đó rồi chơi đâu, ngồi đó bị người ta xem xét mình. Không! Mình có quyền xem xét được cho mọi người. Người nào xấu mình có quyền phê bình và đưa cho họ tiến tới tốt. Mà mình giúp đỡ trong tinh thần xây dựng. Mình học lần lần cái chuyện tốt.

Đó, chớ đừng có trốn tránh cái nhiệm vụ của mình. Trong giờ làm việc phải đúng giờ đúng khắc, bây giờ có mặt thì bây giờ phải có mặt, mười hai giờ nghỉ thì mười hai giờ nghỉ, mười một giờ nghỉ là mười một giờ nghỉ. Đó, phải có cái trách nhiệm vậy mới được, tập cho nó quen đi. Sau này có chồng có con mà mình thấy, mình làm người mẹ mà không đàng hoàng thì con nó cũng không có phục mà chồng cũng không có nể.

Cho nên, phải cố gắng mới được, phải tự khắc phục mình thét rồi nó quen, không có cái gì đâu. Hồi nhỏ tới lớn đâu biết giặt quần áo mà bây giờ cả chậu cũng giặt được, huống hồ gì cái chuyện giờ làm việc mà mình giữ không đúng. Rồi mình bỏ trong cái giờ làm việc mình bỏ đi chỗ khác. Người ta kêu mình ở đây học là để nghe và thấy những hành động của mọi người và tìm cái hay mà học ở trong đó nó có ảnh hưởng ở xung quanh thôi. Đó, người ta lớn tuổi hơn mình với thái độ thế nào và mình muốn hiểu cái người lớn tuổi sẽ đi qua sự gian khổ ở chỗ nào, mình có thể trò chuyện với họ để tìm hiểu để

mình tiến hóa trên mọi mặt. Chớ đừng đại dốt nói: Ôi! Tôi bỏ, tôi không cần làm, mấy người đó không ra cái quái gì. Tại vì mình chưa hiểu. Chớ một ngày kia mình lớn tuổi như họ rồi mình thấy thâm thúy là hồi đó người đó làm việc như vậy là phải. Đó, đừng có chê bất cứ một cái gì mà mình phải tiếp thu để hiểu và để chọn lọc ra.

Bạn đạo: Phế là chủ về phần khí nên các phần khí đều thuộc về phế.

Giải phẫu sinh lý của phổi: Hình của phổi giống như cái vai người. Nó có hai lá lớn và nhiều lá nhỏ. Trong phổi có hai mươi bốn lỗ ngang hàng nhau để chia hơi thanh và trược cho các tạng phủ khác. Phổi là nơi chứa phách, huyết trung phủ là sức động của phổi, huyết này ngay trên vú chỗ kết sườn thứ ba, ở sau lưng thì huyết phế du, ở dưới đốt xương sống thứ ba đó là bộ vị của phổi.

Thiết kế và tạng phổi: Phổi chủ về mùa thu. Mùa thu có ba tháng gọi là lúc giữ ngực bình thường, khí trời vì đó mà gấp, khí đất vì đó mà nhẹ, ngũ sớm thức sớm, gấp tiếng gà mà trời dậy, giữ ý chí yên tĩnh để tránh sự gấp dữ của mùa thu thâm góp thần khí lại làm cho khí mùa thu yên tĩnh ý chí đừng mơ chuyện bên ngoài để làm cho hơi trong phổi trong sạch, đó là khí mùa thu hạ cớ đạo thâm cất. Trái nghịch với nó thì hại phổi. Qua mùa đông sanh chứng ỉa rớt muốn giữ lại cho được là rất ít.

Hương của phổi là hương tây. Hương tây sanh ra khí sáo, khí sáo sanh ra vàng, vàng sanh ra vị cay, vị cay sanh ra tạng phổi. Khí đó là khí của vàng, tại vì trong vũ trụ góc mé tây thường lạnh ráo nhưng nhiều núi có kim phù, do đó người phương tây có màu da và màu tóc giống như vàng, thân hình trắng ráo bởi tánh khí tự nhiên.

Hơi của loại kim khí cọ xát nhau mới phát ra nồng cay. Mà khi không cọ xát thì có gắt, có mùi gắt hoặc tanh. Thở ra là hơi của phổi, do đó mùa thu chúng ta nên thở ra để dưỡng phổi. Ở mùa thu phổi thường phát bệnh nhưng bệnh sẽ khỏi ở vào mùa đông, nặng ở mùa hạ, cầm cự ở cuối hạ.

Về mạch của phổi: Ho là bệnh phổi, mạch bị phù là phải. Nếu phù mà nhu là sẽ khỏi, nếu trầm phục và khẩn thì là khó rồi, chữa vô ích. Suyễn thì có âm dương, bệnh suyễn âm chỉ phát ban đêm, thở dốc

thuộc hư bởi đàm và hư nên mạch trầm sáp là thuận, nhưng khi tay chân đều lạnh thì hết trị. Bệnh suyễn dương phát cả đêm ngày, mệt, khô khè thuộc bệnh thiệt bởi phong và đàm ngưng mạch phù quọt là thuận.

Các chứng trạng của bệnh phổi gồm có: Lúc phổi mới chịu ảnh hưởng của khí thì nháy mũi ho không đàm, kéo khô khè, sợ gió, đau ran ngực, họng đau, lỗ mũi khô, nóng rát, nhức đầu, sợ lạnh.

Khi phổi hư yếu thì đồ mồ hôi cấp, ho khan, thờ quất lên, khạc máu có bụm, thờ yếu, rờm rời, khòm lưng.

Khi phổi đầy thiệt thì nghẹt hơi, nghẹt đàm, nóng bức ở trong, nước bọt trong da phát nóng, gió bọt trong da nóng lâm râm, trong mé phải đau khạc ra đàm hôi tanh đó là mủ.

Khi phổi bị lạnh thì chảy nước mắt sống, ho hen lặn khặng, sợ lạnh, mặt trắng nhợt nhạt.

Khi phổi nóng thiệt thì mắt đỏ, chảy máu mũi, họng đau, ụa ra máu, mũi đỏ như có ghê, ngực đầy chứa và ran đau, đái không thẳng chỗ, ỉa ra máu đó là vì rách ruột già.

Khi phổi bị hơi ngạt là hơi ngược tức là hơi lừng lên vì bởi phổi bị hỏa xà, hơi được nóng thì xông lên, xông hấp cuống họng lần lần nguy kịch. Dùng thuốc cay thơm ráo nóng là lấy hỏa giáng hỏa. Phổi đựng hơi, phổi có dư hơi thì mới suyễn ho thì khí đi lên.

Trong thân thể con người có chánh khí, chánh khí biến hóa không hợp với sự biến hóa của khí trời đất bên ngoài liền thì bị bệnh tật. Khí trời đất biến hóa không thuận sanh ra tà khí, tà khí từ ngoài phạm vào thân thể của người nào chánh khí chống kém mà lâm bệnh.

Mùa thu được sanh tảo, tảo sái thường là tảo tà. Cuối mùa thu cuối vào cuối thu thì có khí thái âm là tảo, tảo sái thường làm bệnh vào người nào chánh khí của thái âm suy yếu tức là bệnh sẽ vào phổi và lá lách. Nhưng mà vì đau phổi khí hư đó là vì buồn rầu quá hay là vì khóc lóc quá nhiều thì sẽ hại phổi.

Cách dùng thuốc trên phổi: Phổi khổ vì hơi lên vậy ăn đồ đắng để tả nó xuống. Phổi ưa thâm teo nên ăn đồ chua cho nó thâm lại và bỏ nó và ăn đồ cay để tả nó. Đến đây là hết.

Thấy: Bữa nay học tới cái phổi. Cái phổi người ta nói tây, nó thuộc về phương tây, nó thuộc về kim. Lấy cái gì thấy rõ nó là kim, nó che ngũ tạng hết, nó che ở dưới này nghĩa là tim, gan, này kia, kia nọ phát hỏa đưa lên cũng về, chúng ta thấy cái hòn đê không? Thấy hòn đê mà cục sắt dày đó mà giờ chúng ta lấy lửa ở dưới này đốt lên rồi một hồi thì

thấy mồ hôi ở trên cục sắt nó có, thấy không? Kim thủy tương sanh, thấy nó nóng rồi cái nó ra mồ hôi. Đó, cho nên chúng ta thấy rõ là nó kim thủy tương sanh, nó thuộc về kim, cái phổi thuộc về kim.

Cái gan làm cho nó buồn bực rồi nó sanh ra cái bệnh phổi. Cái tánh những người đó có cái gì không chịu nói ra, cứ giam hãm ở trong đó, rồi nó buồn bực rồi làm con người càng ngày càng rầu rĩ thêm rồi cái phổi nó phải hư. Kết quả tới cái tuổi già nó phải bị đau phổi mà chết.

Cho nên, cái tánh là cái quan trọng nhất của trong đời người của chúng ta. Mà những người tu bên vô vi lại được dễ rõ hiểu cái tánh, nhờ cái mỗi đêm mỗi làm pháp luân thì cái tánh cũng gỡ gạc được một phần nào. Mà người thường không có tu thì cái tánh buồn rầu, động tới tự ái là buồn rầu, bực tức. Đó, rồi bực tức thét cái phổi nó phải hư, giận mà không nói ra, tức chuyện này, chuyện kia, ham cái này, cái kia. Cũng như cái của nó, nó có cái gì người ta mượn cái nó cứ tức hoài, nó nằm trên giường nó chịu không nổi, cái đó là nó gây cho cái phổi nó hư. Mà phải sáng suốt, cái của mình mà bây giờ người ta lỡ mượn thì cũng nên giúp cho họ phương tiện để họ tiến, thấy không? Đó là mình phải đưa tình thương. Bởi vì tất cả mọi người đã đưa tình thương cho chúng ta, bây giờ chúng ta đưa tình thương cho một hai người có nghĩa lý gì.

Cho nên, chúng ta phải thấy cái đó làm nhiệm vụ làm việc. Cái đó là cái tốt, không nghĩ điều xấu, nghĩ điều xấu là mình tự hư lấy mình. Cho nên, nhiều người nó ở trong cái cơ hội kêu bằng làm ăn khá, rồi bây giờ nó thất bại nên nó buồn bực ghê lắm. Nó thấy nó mất nhiều lắm nó buồn bực, nó nóng trong này, nó tức và nó nói không được rồi nó cứ đốt hoài cái phổi nó phải hư, rồi nó đâm ra ho, nó khô khan giai đoạn đầu, rồi từ từ nó tức cái khí ở trong đó rồi nó không có chuyển hóa được, nó thờ không hết cái hơi thì cái phổi nó phải hư. Đó, còn mình đừng này tu, mình nhờ cái pháp luân, mình ép cái hơi phổi nó ra hết, cận bã nó cũng được ra nữa, dữ vậy chứ không phải tâm thương. Cho nên, cái phổi của người tu mà làm cho đúng cái phương pháp pháp luân rồi thì thấy cái phổi nó khỏe, nó rất tốt, rồi con người tự nhiên nó lạc quan, nó tươi, nó thấy không phải một vấn đề quan trọng đối với nó, không có cái gì quan trọng đối với nó. Bởi vì nó ở trên cao rồi, nó phải bồi dưỡng cái thượng tạng để giúp đỡ cái hạ tạng, thấy không? Thì nó đã được hưởng được cái thanh điển ở bên trên, nó hưởng được cái sáng suốt. Mà cái sáng suốt chiếu hóa cho

cái phổi càng ngày càng tươi thì cái hạ tầng của nó đỡ.

Cho nên, nhiều người nó tu rồi, một thời gian nó thấy đói bụng mà mặt đỏ là ngũ tạng điển quang đã dời lên trên rồi thì cái phổi nó lại được thanh nhẹ nữa. Cái ngũ tạng, cái tỳ, cái bao tử mà được lên trên thì cái phổi nó cũng được lên cao nữa, nó nhẹ nhàng. Cho nên đi tới giai đoạn rửa óc, tu mà đi tới giai đoạn rửa óc là nó nhẹ nó mát ở trên mở ác hoại rồi sau này nó xổ mũi triền miên.

Có nhiều người chửi tôi, ông Tám chỉ cái pháp này mệt quá, uống thuốc gì cũng không hết nhưng mà đó là rửa óc. Qua hai cơn rửa óc đó rồi, thuốc không cần uống nhưng mà nó hết, từ đó nó dứt luôn. Mình có thể nói không có bị sổ mũi nữa mà nước miếng nó keo ngọt lại thì mình trị thẳng cái bệnh đó rồi. Mình thanh lọc được cái phổi điều hòa hết trội, điều

hòa với càn khôn vũ trụ bất cứ giờ phút khắc nào, nó chuyển ở dưới này mình biết rồi, mình có ách xì một cái thì thấy trời trở mau quá thì những người khác còn bình nặng nữa ngay trung ương này mình có thể đo lường.

Đó, cho nên cái sự mà tu ở đây pháp luân nó mở nó đi lên, đi lên, đi lên, lên tập trung trên ngũ uẩn rồi tiến hóa lên trên nữa, có bằng chứng rõ ràng. Cho nên, nhiều người bị sổ mũi, không thể trị được, uống thuốc gì cũng không được mà một thời gian nó hết, có nhiều người đã như vậy, chính bản thân tôi cũng vậy.

Hồi đó tôi tu dữ lắm, rồi sổ mũi chịu không được nhưng mà rốt cuộc không có thứ thuốc nào châm cho tôi hết, chích cho tôi hết, rồi tự nó một đêm nó thanh ngọt cái nó hết luôn, dứt khoát luôn.

(còn tiếp)

(Trích từ băng giảng của Đức Thầy -- Sài Gòn ngày 09/11/1977)

Sinh Hoạt Bạn Đạo Thế Giới

Thông Báo của Hội Ái Hữu Vô Vi Tây Úc

Vào ngày 26 tháng 09 2010 bạn đạo họp tại Thiên Đường Nam Tây Úc sau khi thiền xong vào lúc 1:00PM để bầu cử lại ban tổ chức cho nhiệm kỳ 2010 – 2012

Thông qua buổi bầu cử của Hội bạn đạo đã vui vẻ đề cử và bầu cử

Kết quả bầu cử như sau:

Hội Trưởng:	Lê Thị Thanh Phương
Hội Phó Ngoại Vụ:	Phan Văn Cam
Hội Phó Nội Vụ:	Vũ Khanh Tường
Thủ Quỹ:	Lê Tấn Quyên

Hội Ái Hữu Vô Vi Tây Úc xin thông báo đến toàn thể bạn đạo Vô Vi khắp thế nơi để kính tường và xin được sự giúp đỡ, và cộng tác trong việc phục vụ cộng đồng Vô Vi.

Kính trình lên Đức Tổ Sư và Đức Thầy soi sáng cho chúng con có nhiều nghị lực để phục vụ công việc mà các bạn đạo giao phó cho được tốt đẹp

Kính thông báo,

HAHVV TÂY ÚC

Danh Sách Bạn Đạo Phát Tâm Ấn Tổng Kinh Sách và CD Di Chúc Đức Thầy

1.	Trần Bảo Nghiễn và Bùi Thị Tý	\$200 USD
2.	Thiền Viện Hội Tâm Linh Cùng Tiến Tới	\$200 CAD
3.	Nguyễn Ân & Phương Quỳnh	\$1,000 USD
4.	Vũ Duy Anh Martin	\$500 USD
5.	Lê Thị Khòa	\$1,000 USD
6.	Thị Mát Enga	\$200 USD
7.	Kim Anh Porter	\$100 USD
8.	Cao Giải Minh	\$200 USD
9.	Nguyễn Minh Tâm	\$100 USD

Danh Sách Bạn Đạo Phát Tâm Vào Quỹ Tương Trợ Du Hành Đạo Pháp 2011

1.	Cao Thị Trắc	\$100 USD
2.	Lê Thị Mỹ Linh	\$60 CAD
3.	Nhan Chấn Toàn	\$50 USD
4.	Hồ Thành Mỹ	\$100 USD
5.	Nguyễn Thị Hoa	\$50 USD
6.	Nguyễn Thị Ngọc Lê	\$100 USD
7.	Trần Bích Ngọc	\$50 Euro
8.	Anh Hoàng & Chị Mỹ Kim	\$100 USD
9.	Ceragem Corp	\$2,000 USD
10.	Kim Anh Porter	\$100 USD

Hương Tâm

Kính Thông Báo: Xin quý bạn đạo hướng tâm cầu nguyện cho bạn đạo Trần thị Lý (*bác Thành*), sinh ngày 12 tháng 7 năm 1924, mất lúc 20 giờ ngày thứ hai 11 tháng 10 năm 2010 (*nhằm ngày 4 tháng 9 năm Canh Dần*) tại nhà thương Chinois ở Montréal, hưởng thọ 87 tuổi, được về cõi thanh nhẹ. Thành thật cảm ơn quý bạn đạo.

Bạn đạo Thiền viện Hội Tự Tâm Linh Cùng Tiến Tới (*Jolicœur*) kính báo

Vườn Thơ Bạn Đạo

KIỂM CHỨNG 9

Kiểm chứng chân linh điểm ấn đình
Vô vi thiên định luyện tâm mình
Hạo thiên giờ Tý quy sơn đỉnh
Lục tự di đà luyện cảm sinh.
Vô tự chân kinh khai mở trí
Sân si hờn giận buông quân binh
An nhiên tự thức hồn sinh tiến
Hòa giới thiện lành hạnh đức tin.

*Cà Mau, 26-10-2010
Văn Phong*

THIỆN VÀ THƠ

Yêu thơ nên vẫn làm thơ
Nhưng nào dám để nàng thơ lẩn thiên
Thơ là phương tiện trợ duyên
Thiền mới thực giúp quy nguyên cõi Trời
Nhờ thiền điển hóa văn thơ
Giúp ta đóng góp những lời thiện tâm
Thơ thiền trao lý diệu thâm
Cùng người tâm đạo truy mầu giả chân
Thi văn âm nhạc góp phần
Cùng nhau trao đổi ân cần dựng xây
Tâm tình chia sẻ đó đây
Hòa vui đời đạo tạo gầy phước duyên
Ai người có sẵn căn tiền
Xin mời hành Pháp Lý Thiền Vô Vi
Công phu sẽ rõ huyền vi
Tâm minh Điển sáng Thiền Thi tuyệt vời.

*PN. 10-10-2010
Thiền Tâm*

TỬ THẦN

Thần chết đang chờ đợi mỗi người
Vô thường rình rập, chẳng mời lời
Lo tu tích đức, tuổi tăng thọ
Động loạn mau tàn, dứt cuộc đời
Đau bệnh hoành hành, trước cửa tử
Đến giờ ly biệt, thở tàn hơi
Thực hành Thiền pháp, tuổi gia hạn
Hộ Pháp, Chư Thiên nguyện độ đời.

*Củ Chi, 04-09-2010
Bá Tùng*

KIỂM CHỨNG 10

Siêu tình bình đẳng đạo vô vi
Giờ Tý hạo thiên luôn luyện thi
Giải trực lưu thanh thân nguyện ý
Buông sân hờn giận giải ngu si.

Kiểm chứng lại đi tâm đạo thi
Nhẫn hòa vi quý đạo đức bi
Hòa đời tu học qua ngày tháng
Ngắm lại hành trình ta đã đi.

Hồn nhiên xán lạn tâm minh mẫn
Thân đời tâm đạo phải chuyên cần
Uyển uyển phân minh mà tiến triển
Tiềm tàng ẩn chứa tùy duyên tâm.

Nặng nhẹ trực thanh tà với chánh
Phật tâm hay quý ở gian manh
Khai thông kiến tánh tự xuyên lách
Giác ngộ chân lành tâm ý thanh.

*Cà Mau, 27-10-2010
Văn Phong*

ÁC THẬT, CHƠN THẬT

ÁC thật hại đời tự khổ thôi
Trầm luân đường ác nạn dồn nhồi
Thân người khó lắm mới thành đặng
Xuống thấp kiếp người thật khó coi

Chơn thật vui đời đẹp đạo hoài
Biết, dừng, nhân quả phúc đời nay
Thân người khó lắm mới thành đặng
Giác ngộ sợ chi cảnh khó này

Cà Mau, 9/10/2010
Phúc Tâm

SỢ QUẢ

(Bồ Tát sợ nhân, chúng sanh sợ quả
“lời Thánh Nhân”)

Mình là vua nghịch chạy theo ta
Phản ảnh tới rồi từ chối nha
Quả xấu tăng lên lo oán trách ?!
Tự phê kiểm sửa sẽ quy hòa.

Cà mau, ngày 15-10-2010
Út Hoa

VẠN SỰ DO TÂM

Có không cũng bởi do lòng,
Tự mình khơi dậy một dòng diệt sanh,
Tự tâm phân chấp trước thanh,
Như nhiên vật cảnh biến thành khổ khuôn.
Vọng tâm chưa chịu xả buông,
Một đời diễn mãi vở tuồng hài bi,
Chung quy nào đạt được chi,
Chỉ là đánh mất thiện tri nơi mình.

PN. 10-10-2010
Thiền Đăng

NƯỚC TRONG, NƯỚC ĐỤC

Nước trong không cá bị đời chê
Nước đục cá nhiều lắm phán phê
Cá lóc, cá phi... khoái nước đục
Xúm nhau nói xấu trước vô đề
Thị phi hương ngoại mất thanh điển
Cao ngạo tự tôn cổ chấp mê
Dùng pháp rửa tâm không nghĩ bậy
Vẫn tuồng mới biết ai về quê.

Cà mau, 01-10-2010
Út Hoa

Ý TRỜI

Quá khứ hình thành đã thật rồi
Nhớ hoài nhắc lại chỉ buồn thôi
Ý trời một gốc hai bông nở
Nói tốt cho nhau công đức bồi

Cà Mau, 3/10/2010
Phúc Tâm

LỘT ĐẠO NGOÀI

Tâm đạo chẳng phê phán một ai
Dường như chỉ thấy mình còn sai
Tâm đời lại thích sửa thiên hạ
Bỏ phế bên trong lọt đạo ngoài
Công quả bên trong là sáng suốt
Công phu giờ Tý được thông khai
Khí thần hiệp được cây ai nữa?
Ngạo mạn công cao, trước, độ ai!!!

BHH, ngày 14-10-2010
Minh-Nghĩa

MAU TỈNH

Đi đây đi đó quyết tranh hùng
Lý luận tâm ma khí thể xung
Chọc bạn giận hờn mừng khắp khởi
Tự làm mất lối lạc đường cùng

Cà Mau, 2/10/2010
Phúc Tâm

Thi Ca của Đức Thầy

Sàigòn, ngày 5 tháng 3 năm 1972

Tân thời lương nan chuyện khó bàn
Sống trong vũ trụ ước cầu an
Bất minh hồn vía minh tâm đạo
Động loạn phôi bày khó chuyển sang

Nguyên căn chỉ có một đàng
Một nơi thanh tịnh phát quang hướng về
Bồng lai tiên cảnh sắp kê
Trăm hoa đua nở tứ bề yên vui
Phân ra đủ sắc đủ mùi
Phát quang chiếu rọi an vui cõi lòng
Tiến tu theo điển tiến vòng
Chuyển luân luân chuyển tự tòng tiến tu
Thiên đàng cảnh đẹp ngao du
Tình thương tràn ngập đắp bù khổ công
Ngày đêm xây dựng tu tòng
Không không chơn pháp nối vòng tiến tu
Quên đi những sự đắp bù
Trùng tu cõi mở từ mù trở minh
Xét xem thiên địa chơn tình
Phân minh tự tại cơ hình yên vui
Minh tâm chẳng hưởng hưởng mùi
Không thơm không thối không vui không sanh
Vô Vi pháp lý tự hành
Nơi nao cũng đến cũng thành chơn tâm
Lên cao lại khởi truy tầm
Muốn chi có nấy chơn tâm vui hòa
Ước mong các bạn xét xa
Thân ta, vũ trụ cũng là thân ta.

Lương Sĩ Hằng - Vi Kiên